

Hamuş Allah İçin Allah Demek

– kul mehmet · 24 Ocak 2014

HAMUŞ:bir nesneyi gizlemek , ketm(Saklamak. Gizlemek. Sır tutmak. Söylememek.)ve ihfa(Saklamak. Gizlemek.) eylemek , bir nenseyi izhar (Belirtme, gösterme, açığa vurma.)eylemeyiip sakit ve hamüő olmak , bir nesneyi tanımayıp süküt eylemek , susmak....

Allah için Allah DemekHakikat aramakla bulunmaz ancak bulanlar hep arayanlardır. Biz acaba ne kadar arıyoruz ne kadar aradığımızı bulmaya sevdalıyız? Őu dünya koőuőturması esiri etti bizi kendine değil mi? Üzölüyoruz ah namaza baőlasam bir türlü olmuyor, Kuran'ı okuyacağım ama nasip olmuyor gibi sebepler.. Günler geçiyor, haftalar geçiyor.. Bakın bir ömür geçiyor. Geçen ömürde Allah harici dediğimiz her boő Őey bize zarar getirir. Farkında olamayız daha bunun farkındalığı içerisinde değiliz. Ama kendimizi toparlamazsak üzüleceğimiz söyleniyor. Biz aőık oluruz, ayrılırız, üzölürüz, sınavlarımız vardır hayata küseriz. Manayı hep unuturuz. Gelin bakın Őu hikayedeki fakir gence de ibret alalım onun zenginliğini:

Fakir bir genç, padiőahın kızına âőık olmuş. Bu ümitsiz sevdasını gidip meőhur dervişine anlatarak yardım dilemiş. Derviş: “Evlâdım, Őehrin girişinde tam yol ağzında otur, kim ne derse desin sadece ‘Allah’ diye cevap ver.” demiő.

Fakir genç, denileni yapmış. Günlerce, aylarca Őehrin girişinde baőka hiçbir kelime konuşmadan “Allah” demiő. Derviş, yiyeceğini, içeceğini her gün getiriyormuő. Zamanla “Allah” diyen genç halk arasında meőhur olmaya baőlamış. Nihayet bir gün padiőah da genci merak etmiş. Dervişten, genç hakkında bilgi istemiş. Derviş, gencin devrin büyüklerinden olduğunu söylemiş. Padiőah, kalkıp genci ziyarete gitmiş. “Kimsin? Derdin ne? Ne istersin?” demiő ise de, genç, padiőaha karőı da “Allah” demekten vazgeçmemiş. Baőka tek kelime konuşmamış.

Derviş akőam gencin yanına gelmiş. “Padiőah sana “Kızımı vereyim” diyene kadar, sen ondan sakın ola ki bir istekte bulunma!” diye tembihte bulunmuş. Nihayet bir gün padiőah gelip: “Ne istiyorsun, istiyorsan seni kızımla evlendireyim.” deyince, genç, dervişin Őaőkın bakıőları altında “Yok” demiő. Artık onu da istemiyorum. Ben baőka birisinin hatırı için Allah dedim, Allah devrin padiőahını ayağıma getirip, benim gibi miskin bir gence kendi kızını teklif ettirdi. Eęer yalnızca Allah için “Allah” deseydim kim bilir ne olurdu?

Ben bundan böyle O’ndan baőkasını anmıyor, O’ndan baőkasını istemiyorum...”

Aőık ile.. HAMUŞ

Kaynak:<http://hamus.blog.com/2010/05/27/all...n-allah-demek/>

Dedi Mevlana kendisine Hamuş!... Yani Suskun!... Sustuğu yerde açıldı kapılar, önüne serildi ıőıltılı kelimeler, kalbi duygular... Hamuş!.. dedi sustu Mevlana... Sustu ve kapandı karanlıklara... Karanlıklara Şems doğdu sonra... Baktı... Gördü... Adına Aőık dedi... Candan özge candan öte olana... Yaprakta

tohumu, damlada okyanusu gördü sonra...

Hâmuş!..

Demıştim ben de kendime. Sözün bittiği yerde, noktanın konduğu yerde susmuştum bütün kelimelerimi. Anlatmak yormuştu nazenin bedenimi... Anlaşılammak ise en çok yüreğimi. Sustuğu yerde anlaşılmaktı belli ki bütün derdi...

Hâmuş!..

Demıştim ben de kendime. Seni anlatmayan bütün kelimeleri susmuştum. Senle başlamayan bütün cümleleri bir bir bozmuştum. Şems ol da gel karanlıklarına doğ diye ummuştum... Umutmuşsun!.. Unutmuşum!..

Hâmuş!..

Demıştim ben de kendime. Suskunluğum verilene rıza göstermekti... "İyi günde, kötü günde, hastalıkta ve sağlıkta" diye başlayan o tekerlemeye eşlik etmekti. İyi ve güzeli sana kötü ve çirkini kendisine seçmişti... Suskunluğun bedeli sadece bu seçimdi...

Hâmuş!..

Demıştim ben de kendime. Dün'ü dün de bırakmak adına..."Şimdi yeni şeyler söylemek lazım"dı. Aşk! Demıştim sonra Aşk!... Aranana bulunmuştu... Beklenen gelmişti... Aşk vardı ve ötesi çoktan unutulmuştu!..

Hâmuş!..

Demıştim ben de kendime. Sana da Şems diyecektim belki... Kör kuyulara atılmasaydın bütün karanlığına rağmen görecektin güneşi... Kapattın gözlerini, kestin attın son yanında yeşeren düşlerini... Şems olmak kolay mıydı canı canana teslim etmeden? Kendinden geçmeden aydınlanır mıydı kör karanlıklar, açılır mıydı kilit vurulmuş kapılar...

Hâmuş!..

Demıştim ben de kendime. Sonra "ne olursan ol yine gel" demiştim... Önce kendine sonra kendineki. Kendini bilmektir marifet... Kendini bulmaktır meziyet... Dev aynasında değil, boy aynasında seyretmekti asıl kendini keyfiyet...

Sonra "Bişrev!" dedi Mevlana... "Dinle!.."

Sonra "Bişrev!" demiştim ben de!... Dinle!... Hamuş ol dinle!.. Kendin ol dinle!... Tövbe et dinle!... Affet dinle!...Ama dinle!... İlle de dinle!...

Sath-ı müdafaada meşruiyet aramak senin neyine!..

Dinle!.. Hataya bedel, günaha kefarete biçmek senin neyine!..

Dinle!.. Yenilen hakkı hukuku arşına endazeye, kiloya, grama, grata vurmak senin neyine!..

Dinle!.. Cüceler dev, ayaklar baş olmuşsa cüceyle boy, devle güç yarışına girmek senin neyine!..

Dinle!.. Akıllar uçmuş, fikirler gitmiş, duygular yerle yeksan olmuşsa, namus, edep haya, en çok da namustan, edepten, hayadan, akıldan fikirden yoksunların eline düşmüşse konuşmak senin neyine!

Sus ve dinle!..

Hamuş ve bişrev!..

Yangın yerine bak!.. Ateşten, külden, kordan ne var elinde!.. Pervane değilsen yaklaşma sakın ateşe!..

Can'ı Canan'a teslim hazır değilsen "ben Aşk'ım" deme kimseye... Aşk gelmesin seninle dile...

İncinmesin ne Mecnun ne Leyla ne gül ne de diken seninle!.. Ayağıma diken batacak diyorsan düşme çöle... Ah u zar ederim diyorsan çekme gözüne sürme!.. Talipsen kara bahta kör talihe...Dinle!

"Gel, gel ne olursan ol yine gel!.." diyorsan, "Hamuş!.." ol sen de... Sonra da "Bişrev!.." de en sevilen!..

Ve semaya dursun yürekler Aşk'ın önünde...

KAYNAK:<http://vaktivisal.blogcu.com/hamus-ve-bisrev/5945969>